

UTÓSZÓ

Giorgio Agamben Simone Weilről írt szakdolgozatával 1965-ben szerzett jogi diplomát. A hatvanas évek Rómájában intenzív szellemi kapcsolatot ápolt Elsa Morantéval, Pier Paolo Pasolinivel és Ingeborg Bachmann-nal. Az évtized végén Martin Heidegger *Le Thorban* Hérakleitoszról és Hegelről tartott szemináriumait hallgatta. 1974-ben a párizsi Haute-Bretagne Egyetem olasz lektora volt, e mellett nyelvészetet és középkori kultúrtörténetet tanult Pierre Klosowskinál és Italo Calvinónál; ezt követően a londoni Warburg Institute-ban folytatott kutatásokat. 1978-tól gondozta Walter Benjamin műveinek olasz nyelvű összkiadását. 1986 és 1993 között Párizsban a Collège International de Phi-

losophie-ban programigazgatóként, 1988 és 1992 között a maceratai, 1993 és 2003 között a veronai egyetem esztétikát oktató adjunktusa, 2003-tól a velencei Istituto Universitario di Architettura tanára.

A kilencvenes évektől figyelme a politikai filozófiára, azon belül a biopolitikára irányult. Az arisztotelészi *Politika*, valamint Michel Foucault, Martin Heidegger, Hannah Arendt, Carl Schmitt és Walter Benjamin koncepciói alapján dolgozta ki saját politikai elméletét, melynek homlokterében részben a jog és az élet közti viszony elemzése, részben a szuverenitáselméletek kritikája áll. 1994-től kezdve rendszeresen vendégtanár egyes amerikai egyetemeken. 2003-ban a New York University *Distinguished Professor*ává nevezték ki, de – az amerikai kormány külpolitikája elleni tiltakozásként – lemondott e pozícióról.

Korábbi munkái közül a legismertebb és legjelentősebb a *Homo sacer* című trilógia: *Homo sacer. Il potere sovrano e la nuda vita* (A szent ember. A szuverén hatalom és a meztelen élet, 1995); *Quel che resta di Auschwitz. L'archivio e il*

testimone (Ami Auschwitzból maradt. Az archívum és a tanúságtétel, 1998); Stato di eccezione (Rendkívüli állapot, 2003). Életműve elismeréseképpen 2006-ban elnyerte a Charles Veillon Európai Esszé Díjat (Prix Européen de l'Essai Charles Veillon).

Jelen kötet az első magyar nyelvű Agamben-kiadás.

Nagy József